

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΑΧΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ Η. STEIN

(Συνέχεια και τέλος)

Ἡ ὑπόγειος Σπηλιά στήν ὁποία εἶχαν εἰσχωρήσει ὁ Μπέργκερ και ὁ Μπιλ ἐφωτιζώτανε μέ ἠλεκτρικὲς λάμπες. Ὁ Κάρλος Μπέργκερ εἶχε κτίσει ἕνα παραμυθένιο παλάτι μέσα στής φυσικὲς σπηλιὲς τῶν Μπλόν Ρίτζ. Δι' ἀνατινάξων εἶχε κατορθώσει ν' ἀνοίξη διόδους, νὰ τοποθετήσῃ πόρτες ποῦ ἀνοίγαν μυστηριωδῶς. Ἐνα σωστό λαβύρινθο, μέσα στὸν ὁποῖον μόνον αὐτὸς και ὁ Μπιλ μποροῦσαν νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα. Ἰθαγενεῖς ποῦ ἀπὸ ἀπλή περιέργεια εἶχαν ἐπιχειρήσει νὰ εἰσέλθουν δὲν ἐπέστρεψαν ὅπισω, κατέπεσαν μέσα εἰς τὰς παγίδας τοῦ Μπέργκερ, τὰ πτώματά των δὲ παρεσύρθησαν ἀπὸ τὸν ὑπόγειον ποταμό.

Οἱ τοῖχοι τοῦ χώρου μέσα στὸν ὁποῖο βρισκόντουσαν οἱ σύντροφοι ἦταν σκεπασμένους μέ χονδρὰ ταπέτα, ντιβάνια και χαμηλὰ τραπέζια ἐκείντο ἐδῶ και ἐκεῖ, μιὰ ὄρθη δὲ ἀπὸ τοὺς πλέον ταπεινοὺς ἀνθρώπους ἐκάθηντο ἐπάνω σ' αὐτά.

Ἄλλοι μεθυσμένοι, ἄλλοι παίζοντες χαρτιά. Φωνὲς και κἀκό. Οὔτε εἶχαν σκεφθῆ καθόλου τοὺς νεοεισελθόντας.

Μερικὰ λεπτὰ ὁ Μπέργκερ ἐστάθη και παρακολουθοῦσε τὴν σκηνή.

— Ἡσυχία, ἐφώναξε ἀφνιδίως πρέπει ἄραγε νὰ εἰσθε πάντα μεθυσμένοι;

— Ὅλοι ἐπετάχτηκαν ἐπάνω.

— Νὰ παρ' ἡ ὀργή.— Ὁ ἀρχηγός, ἐπιθύ-

ρῖσε ἕνας.

— Μὰ πόσον καιρὸ πρέπει νὰ μείνουμε ἐδῶ κάτω; εἶπε ἕνας ἄλλος.

— Ὁ Μπέργκερ εἶχε φθάσει πλέον εἰς τὸ μέσον τοῦ χώρου.

— Εἰσθε σὲ θέσι νὰ μὲ παρακολουθήσετε; ἐφώναξε μέσα στὸν θόρυβο. Ἀκούστε με λοιπόν: Ὁ χρυσὸς εἶναι ἐδῶ!

— Ποῦ—ποῦ; Ἐμπρός φέρ' τον, μιὰ φωνὴ και ὄλοι ἐπροχώρησαν.

— Καὶ τὸ νησί;

Θέλουμε τὸ νησί και τίς γυναῖκες ποῦ μᾶς εἶχαν ὑποσχεθεῖ και ποῦ μᾶς κρύβουν ἐφώναξαν ὄλοι μαζί πλέον. Δὲν ἐκρατοῦντο. Ὁ Μπίργκερ ἔβγαλε ἕνα πιστόλι ἀπὸ τὴν τσέπη του.

— Ὅποιος τῶρα δὲν πάψῃ τῆς φωνῆς θὰ ξαπλωθῆ νεκρός! Ἀῦριο θὰ τὰ ἔχετε ὄλα. Τὸ νησί— τῆς γυναῖκες τὴν ἐλευθερία. Συνέλθετε και περιμένετε. Ὁ Μπιλ και ἐγὼ θὰ μεταφέρουμε τῶρα τὰ κιβώτια. Ὅποιος ὅμως αῦριο τὸ προῖ· εἶναι μεθυσμένος θὰ μείνῃ ἐδῶ. Προσέξτε το!

Ἐκαμε ἕνα νεῦμα στὸν Μπιλ και οἱ δύο ἐξηφανίσθησαν πίσω ἀπὸ ἕνα παραπέτασμα.

Ἀρχίζε πειὺ νὰ γλυκοχαράξῃ. Μικρὰ σνεφάνια περνοῦσαν ἐπάνω ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Μπλοῦ Ρίτζ. Ἐπάνω στὸ ὑψωμα ἐκείτο μονάχο του τὸ ἀεροπλάνο χωρὶς μοτέρ Ἀίφνης ἕνας δαιμονιώδης θόρυβος ἀκούστη-

κε. "Ένα πελώριο φορτηγό αυτοκίνητο διέτρεχε τὸν δημόσιο δρόμο πρὸς τὸ χωριό. Ἀστυνομικοὶ μὲ γεμισμένα ὄπλα ἦσαν ἐπάνω, ἀρχηγὸς δὲ ὁ Γκόντινορ.

Κοντὰ στὸ δάσος τὸ αὐτοκίνητο ἔσταμάτησε.

— Ἐδῶ πρέπει νὰ κατεβούμε καὶ νὰ προχωρήσουμε μὲ τὰ πόδια. Τρέξτε, ποιὸς ξέρει τί ἐν τῷ μεταξύ συνέβη στὸν Χόλστεν.

Ἐπροχώρησαν γρήγορα γρήγορα. Μὲ ταχὺ βλέμμα ὁ Γκόντινορ ἐπιθεώρησε ὀλόκληρο τὴν ἐπιφάνεια. Ἀντελήφθη τὸ σημεῖωμα ποῦ τοῦ εἶχε ἀφήσει ὁ Χόλστεν.

Τῇ βοήθειά ἐνὸς χάριτου ἐτοποθέτησε τοὺς περισσοτέρους ἄνδρας ὡς φρουροὺς εἰς μεγάλην ἀκτίνα. Δὲν ἐλησμόνησε τίποτε. Οὔτε τὰ δένδρα οὔτε καμμία ἄλλη ἐξοχή. "Ὅλα μποροῦσαν νὰ εἶναι μεγάλης σπουδαιότητος, ὅλα μποροῦσαν νὰ σημαίνουν καμμίαν μυστικὴν ἔξοδο.

Καὶ ἀπὸ τὸ ὕψωμα πάλιν κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ κατέβη χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴ τῶν φρουρῶν.

— Ὅποιος ἐμφανισθεῖ ἐδῶ νὰ σκοτώνεται ἀμέσως ἔδωκε διαταγὴ ὁ Γκόντινορ. Ἐπειτα μὲ μερικὸν διαλεκτὸν κατέβηκε εἰς τὰ βάρη.

Ἡ πέτρα ἀνέβηκε πάλιν σιγὰ σιγὰ ἐπάνω.

— Ἀνάψτε τὰ φανάρια διέταξε ὁ ἐπιθεωρητής. Ἐνα ἀμυδρὸ φῶς τοὺς ἔδειχνε τὸν δρόμο. Ἐπροχώρησαν ἕως ὅτου ἐφθασαν μπρὸς σὲ μιὰ νεωτάτης κατασκευῆς σιδερένια πόρτα. Δὲν ἄρρησαν νὰ τὴν παραβιάσουν καὶ νὰ εἰσελθουν μέσα σὲ μιὰ εὐρύχωρη αἴθουσα Ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ Δὲν ἔκαμαν ἢ ἐλάχιστα βήματα καὶ ἔστάθηκαν σὰν ἀπολιθωμένοι. Πολλοὶ γυναῖκες ἐκάθηγοντο μέσα.

Α ἰ ἂ π α χ θ ε ἴ σ α ἰ !

Ὁ Μπορούσωφ, ὁ Γιουὰν καὶ ὁ Μπάνκ, οἱ τρεῖς αἰχμάλωτοι μὲ ἀμηχανία παρατήρουν τὸν Χόλστεν.

— Πῶς βρεθήκατε ἐδῶ; βγήκε τέλος μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Μπορούσωφ.

— Μὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο μὲ σὰς ἀπήνησε ὁ ἀστυνομικός.

— Λοιπὸν καὶ ἐγὼ αἰχμάλωτος, εἶπε ἀφοῦ παρατήρησε, ὅτι κανένα σημεῖο στοὺς

τοίχους δὲν ἔδειχνε ὅτι ὑπῆρχε ἔξοδος.

— Λοιπὸν; Ἦταν μιὰ τρομακτικὴ ἐρώτησι ποῦ τοῦ ἀπηύθυναν καὶ οἱ τρεῖς μαζύ.

Γιὰ μιὰ στιγμή τὰ ἔχασε καὶ ὁ Ζάκ. Συνήλθεν ὅμως ἀμέσως καὶ εἶπε:

— Ἐκεῖ ποῦ ὑπάρχει εἴσοδος, πρέπει νὰ ὑπάρχη καὶ ἔξοδος. Βοηθήστε με νὰ τὴν βροῦμε.

Ἐνῶ ὁ Χόλστεν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπροσπαθοῦσαν νὰ εὔρουν τὴν ἔξοδο, ὁ Μπίλ καὶ ὁ Μπέργκερ εἶχαν λάβει τὴν ἀγουσαν γιὰ τὸ ξενοδοχεῖο. Ἐπέρασαν ἀπὸ πολλοὺς ὑπογείους διαδρόμους, ἀνέβηκαν καὶ κατέβηκαν σκάλες. Σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὰς ὁ Μπέργκερ ἐστάθηκε.

— Ἐδῶ Μπίλ, ξέρεις ἢ σκάλα αὐτὴ ὀδηγεῖ κοντὰ στὸ λειβάδι. Πήγαινε στὸ ξενοδοχεῖο ἀπ' ἐδῶ καὶ προσπάθησε νὰ παρασύρῃς ἔξω τὸν ξενοδόχο. Ἄν δὲν μπορεῖς κατ' ἄλλον τρόπον, τότε ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μπορούσωφ.

— Αὐτὸς ὁ ἡλίθιος, ἐγέλασε ὁ Μπίλ κάθεται τώρα ἐκεῖ κάτω καὶ πιστεύει, ὅτι θὰ πᾶμε νὰ τὸν βγάλουμε. Ἄς πάθῃ ὅτι θέλει. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι τὸν χρυσὸ τὸν ἔχουμε τώρα ἐμεῖς!

— Πᾶψε τὴν πολυλογία καὶ πήγαινε καθὼς σοῦ εἶπα.

Ἐγὼ θὰ προχωρήσω ἀπ' ἐδῶ στὸ ὑπόγειο. Ἐχες ἀρκετὸ καιρὸ γιὰ νὰ μεθύσης τὸν ξενοδόχο. Ἐπειτα θὰ μεταφέρουμε τὸ χρυσάφι. Λοιπὸν ἐμπρός!

Ὁ Μπίλ κατένευσε καὶ ἐξηφανίσθη περὶ τὴν κλίμακα. Ὁ Μπέργκερ ἐπροχώρησε τὸν δρόμο του.

Οἱ φρουροὶ ποῦ ἐφύλαγαν στὸ λειβάδι δὲν ἐξεπλάγησαν λίγο, μόλις εἶδαν τὸν Γκόντινορ ν' ἀνεβᾷ ἡ μία μία τῆς ἀπαχθείσας γυναῖκες ἐπάνω.

Ἀΐφνης ὁ Γκόντινορ ἐτινάχθη.

— Ποῦ εἶναι ἡ ὄνις Μπάνκ; ἐφώναξε.

Σιωπὴ ἢ ἀπάντησις.

— Ἡ ὄνις Μπάνκ—Τσοε;—δὲν ἦταν μαζύ μας—ἠρπάγη κι' αὐτὴ;

— Θεέ μου, Θεέ μου. Τὰ Κορίτσια ἄρχισαν νὰ θρηνοῦν.

— Ἦσυχία, διέταξε ὁ ἐπιθεωρητής. Ἐπειτα τῇ βοήθειά μερικῶν ὑπαλλήλων ἀνέβασε τὰ τρομαγμένα κορίτσια ἐπάνω στ' αὐ-

τοκίνητο καὶ ἔδωκε ἐντολὴ νὰ τὰ μεταφέρουν στὸ ξενοδοχεῖο.

— Τώρα πρέπει νὰ καταβάλλουμε δλες μας τῆς δυνάμεις νὰ βροῦμε τὴν δνίδα Μπάνκ, Καὶ μὲ τὰ λόγια αὐτὰ κατέβηκε πάλιν κάτω. Νεκρική σιγὴ ἔβασίλευε πάλιν. Αἴφνης μερικὰ ξηρὰ φύλλα ἔτριξαν. Ὁ σκοπὸς ἐτέντωσε τ' αὐτιά του. Ἐνας ἄνθρωπος ἐβγήκε ἀπὸ μιὰ μυστικὴ καταπακτὴ.

— Ἄλτ! ἀκούστηκε ξηρὰ ἡ φωνὴ τοῦ φρουροῦ.

— Ποῦ πᾶς;

Ὁ Μπίλ καταταράχθη. Ἐνοίταξε γύρω του. Ἀπὸ παντοῦ ἐπρόβαλλαν ἄνδρες μὲ προτεταμμένα περιστροφὰ. Κάθε κορμὸς ἐκρυβε καὶ ἀπὸ ἕνα.

Μὲ δαιμωνιώδη ταχύτητα ἔτρεχαν ἡ σκέψεις τοῦ Μπίλ.

— Πῶς μποροῦσε νὰ διαφύγῃ;— νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Μπέργκερ;

— Ἡ πέτρα, ἡ πέτρα, ὁ καθελκυστήρ!

Ὁ Μπίλ ὤρμησε ἐμπρὸς δημοβροντία σφαιρῶν τὸν παρηκολούθησε. Πλὴν δὲν ἐπέτυχον.— Ἐφῆθασε στὸ μέρος τῆς καθόδου ἐγρονάτισε— Τὴν στιγμὴν ὅμως αὐτὴν ἐνεφανίσθη ὁ Γκόντινορ ἐξερχόμενος ἀπὸ κάτω.

— Τὰ χέρια ὑψηλά, ἐφώναξε. Ὁ Μπίλ κατατρομαγμένος ἐγύρισε ὀπίσω καὶ ἐπεχείρησε νὰ σωθῆ διὰ τῆς φυγῆς.

— Μία νέα βολή— καὶ ἔπεσε κάτω.

Πολλὲς ὥρες ἐπέρασαν. Ὁ Χόλστεν καὶ οἱ συναϊχμάλωτοί του ἐπλανῶντο ἀκόμη ἀπὸ τοῖχο σὲ τοῖχο.

Ὁ Γιουάν εἶχεν ἀπελπισθεῖ τελείως.

— Εἴμεθα ὀλόκληρη ἡμέρα σχεδὸν ἐδῶ, χωρὶς φαγητὸ, χωρὶς νερὸ. Δὲν ἀντέχω πειὰ Καὶ ἐξαπλώθηκε κάτω στὸ ἔδαφος χωρὶς δυνάμεις. Ὁ Μπιάνκ εἶχε πέσει πολὺ πρωτύτερα τελείως ἀποκαμωμένος. Αἴφνης ἡμυγέρθη.

— Χόλστεν... ἐλάτε ἐδῶ, ἐπιθύρισε σιγὰ. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπλησίασε.

— Κοιτᾶτε ἐδῶ— ἕνα ὕψωμα— μιὰ σχισμὴ— νὰ καθῶς ἡ πέτρα ἔξω στὸ λειβάδι.— Ὁ Μποροσόφ στὸ ἄκουσμα αὐτὸ ἔπεσε στὰ γόνατα μὲ ζῆλο ἄρχισε νὰ ξεκαθαρίζῃ τὸ μέρος μὲ τὰ χέρια του. Ὁ Γιουάν καὶ ὁ Χόλστεν ἐβοηθοῦσαν. Τέλος εἶχαν ἀνα-

καλύψῃ τὸ κουμπί. Ἐπίεσαν καὶ ὁ ἀπέναντι τοῖχος ὑπεχώρησε καὶ τοὺς ἀφῆκε ἐλευθέρῃ τὴν δίοδο. Ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν ἔξοδο.

— Ἄλτ, ἐφώναξε ὁ Χόλστεν. Πυροβολισμοὶ ἠκούοντο καὶ μιὰ γνωστὴ φωνὴ ποῦ ἔλεγε «τὰ χέρια ὑψηλά».

— Ὁ Γκόντινορ, ἐφώναξε ὁ Χόλστεν, ὁ Γκόντινορ! ἔτρεξαν, εὔρηκαν τὸν μηχανισμόν τῆς ἀνόδου καὶ ἐβγήκαν στὸν καθαρὸ ἀέρα τὴν στιγμὴ ποῦ ὁ Μπίλ κτυπήθηκε καὶ ἔπεσε κάτω.

Γρήγορα τώρα ὄλοι ἐπέστρεψαν ὀπίσω στὸ ξενοδοχεῖο. Καθ' ὁδὸν ὁ Γκόντινορ διήγηθη τὰ διατρέξαντα.

—..... Καὶ ἐκεῖ ποῦ ἦσαν αἱ ἀπαχθεῖσαι γυναῖκες, ἐκεῖ κοντὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ δνις Τσόε. Ἐκλείσε τὴν διηγησὴ του.

— Ἀσφαλῶς ὑπάρχουν καὶ ἄλλα διαμερίσματα ἐκεῖ κάτω, καθὼς εἴσοδοι καὶ ἔξοδοι εἶπεν ὁ Γιουάν. «Πρέπει νὰ τὰ ἀνακαλύψουμε ὅλα αὐτά.»

— Πρῶτα νὰ ἡσυχάσωμε, εἶπε ὁ Μπιάνκ ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ οὔτε ἕνα βῆμα ἀκόμη καὶ ὑπεβαστάζετο ἀπὸ δύο ἀστυνομικούς.

Ὁ Χόλστεν κατένευσε. «Ἐως αὔριο ἔχουμε καιρὸ. Οἱ σκοποὶ δὲν ἀφήνουν κανένα νὰ περάσῃ.»

Ὁ ξενοδόχος δὲν ἐξεπλάγη λίγο μόλις εἶδε ὄλους τοὺς πελάτας του σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι. Ὑστερα ἀπὸ λίγα λόγια τοῦ Χόλστεν ὅμως παράθεσε πλουσιώτατο γεῦμα στοὺς πεινασμένους. Λίγες μπουκιές καὶ ἀμέσως ὁ Χόλστεν ἤρχισε τὰς ἐρωτήσεις του στὶς γυναῖκες.

Καμμιά ὅμως ἀπ' αὐτὲς δὲν ἤξευρε νὰ τοῦ πῆ τίποτε τὸ σαφές. Ὅλες τὰ ἴδια. Μόλις ἐξύπνησαν βρέθηκαν ἐπάνω σ' ἕνα κατεκλειστο ἀεροπλᾶνο δεμένες χειροπόδαρα ἐπεία προσεγειώθησαν— τὰ μάτια τους ἤσαν ἐπίσης δεμένα. Μόλις ἐλευθερώθηκαν εὔρεθησαν μέσα στὸ διαμερίσμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας τῆς ἀπελευθέρωσε ὁ Γκόντινορ. Φαγητὸ καὶ νερὸ εὔρισκαν κάθε πρῶνι ἕτοιμο. Δὲν ἤξευραν πῶς ἔμπαιναν τὰ φαγητὰ στὸ δωμάτιο.

Ὁ Μπιάνκ παρεδόθη πάλι στὴν ἀπελπισία του. Τὰ χεῖλη του πάντα ἕνα ὄνομα ἐ-

πιθύριζαν:

«Τσόε, Τσόε!» Δὲν ἐξοῦσε πλέον παρὰ μόνον μὲ τὴ σκέψη τῆς κόρης του.

‘Ο Μπορούσωφ σιωπηλὸς παρηκολούθει ὅλα τὰ διαδραματιζόμενα. Μέσα του κάποιοι ὡς ἀγῶνας ἐφαίνετο νὰ διεξάγεται.

—Γιατί δὲν μὲ συλλαμβάνετε; ἐστράφη ἀποτόμως πρὸς τὸν Χόλστεν. Κατὰ τὸ φαινόμενον τοῦλάχιστον εἶμαι σύντροφος τοῦ Μπέργκερ.

‘Ο Χόλστεν ἐγέλασε.

—Κοιτάχτε, ἀγαπητὲ μου φίλε, ἂν τὸ πίστευα αὐτὸ ἀσφαλῶς θὰ σὰς εἶχα σ υ λ λ ἄ β ε ι. Στὸ ἐπάγγελμά του ὅμως κανεὶς γνωρίζει τοὺς ἀνθρώπους. Σ ε ἷ ς δὲν θέλατε παρὰ τὸ καλὸ -τὸ ξεύρω—διηλέξατε ὅμως κακὸ δρόμο. Ἐξηπατήθητε καὶ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν Μπέργκερ.—Πιστέψτε μὲ—τὸ νησι δὲ ν ὕ π ἄ ρ χ ε ι !!!

—Δὲν ὑπάρχει; ὁ Μπορούσωφ ἐτινάχθη ἐπάνω.

—‘Οχι φίλε μου. Ἐπληροφόρηθην σχετικῶς. Τὸ ὄνειροπόλημα αὐτὸ ἐχρησίμευσε μόνον στὸν Μπέργκερ νὰ ὀργανώσῃ τὴν οὐμμορίαν του. Αὐτὸς ἐξηπάτησε καὶ τὸν Κίγκ, προτρέποντάς τον νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἀνύπαρκτο νησι καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του τὸ χρέημα. “Ὅταν δὲ τὸ πρᾶγμα ἐπρόκειτο ν’ ἀποκαλυφθῆ δὲν ἐδίστασε νὰ τὸν δολοφονήσῃ αὐτὸς καὶ ὄχι ὁ Σάσα καθὼς ἐσφαλμένως παρεδέχοντο.

—Δόξα σοι ὁ Θεός!, ὁ Μπορούσωφ ἀνελύθη σὲ δάκρυα, πόσο εὐτυχὴς θὰ εἶναι ἡ Αἴντα.

—‘Αλλὰ ὁ χρυσός; ποῦ εἶναι ὁ χρυσός;

—Καλὰ φυλαγμένος στὸ ὑπόγειο.

—Μοῦ φαίνεται ὅτι θάταν καλλίτερο νὰ τὸν ἀνεβάζαμε ἐπάνω.

‘Ο Χόλστεν, ὁ Μπορούσωφ καὶ ὁ Γκόντινορ κατέβηκαν στὸ ὑπόγειο τοῦ ξενοδοχείου.

Σὲ μιὰ σκοτεινὴ γωνιὰ ἐκείνου τὰ κιβώτια.

Τὰ ἀνέβασαν ἐπάνω. “Ὅλοι ἦσαν σχεδὸν στὴν πόρτα, ὅτε ὁ Μπορούσωφ ἐστάθηκε.

—Δὲν ἀκούσατε τίποτε, ἐρώτησε τὸν Γιουάν.

—“Αχ. Θάταν κανένα ποντίκι, ἀπήντησε γελιαστὰ αὐτὸς.

‘Ο ἴδιος πάλιν κρότος ὅμως. Τώρα ἐπρόσεξε καὶ ὁ Χόλστεν. Διέταξε μὲ σιγανὴ φωνὴ νὰ ἡσυχάσουν.

—Μπὴλ ἔτοιμα! ὁ Χόλστεν πετάχτηκε ὀπίσω. Τὸ ἐνστικτὸν του τὸν ὤθησε ἐκεῖ ποῦ ἄκουσε τὴν φωνή.

—Περισσότερο φῶς, ἐφώνησε καὶ ἄρπαξε μὲ τὰ στιβαρὰ του χέρια ἓνα πρόσωπο ποῦ προσπαθοῦσε νὰ διαφύγῃ.

‘Ο Μπορούσωφ κατέβασε τὸ φανάρι τοῦ τοίχου. Σκοτάδι ἐκάλυπτε τοὺς ἀγωνιζομένους.

—Μπέργκερ, ζῶον, ἐφώνησε ὁ Χόλστεν, ποῦ ἔχεις τὴν Τσόε;

Αἰφνης ὅμως ἡ σκιώδης μορφή τοῦ γλυστρᾶ ἀπὸ τὰ χέρια.

Ἐν τῷ μεταξῷ ἔφεραν τὸ φῶς ὁ Μ π ε ρ κ ε ρ ε ἷ χ ε ἔ ξ α φ α ν ι σ θ ἦ Παραπλεύρωσ στὸν Χόλστεν ἔχαινε ἓνας γκρεμὸς.

—“Ὅλοι ἀπὸ ὀπίσω μου ἐφώνησε καὶ ἐπροχώρησε.

‘Ο Μπέργκερ ἔτρεχε κατὰ μῆκος τοῦ ὑπογείου διαδρόμου. Μία μόνον σκέψις τὸν κατεῖχε: πῶς νὰ σωθῆ. ‘Ὅπισω ἤκουε τὰ βήματα τῶν διωκτῶν του.

Ἀκριβῶς ὀπίσω του ἔτρεχε χωρὶς νὰ πάρῃ ἀναπνοὴ ὁ Χόλστεν.

—Τώρα σὲ κρατῶ.

Ἄλλὰ τίποτε. Ἡκροάσθη. Τίποτε. Ἡκροάσθη. Τίποτε. Μίαν ψυχρὰ πνοὴ ἀνέμου ἤσθάνθη. Δὲν ἤκουε παρὰ μόνον τὰ βήματα τῶν ποδιῶν του.

Ἀπὸ τὸν Μπέργκερ τίποτε. Παρὰπλεύρωσ ἦταν μιὰ σιδερένια σκάλα.

—Νὰ χωρισθοῦμε ἐφώνησε στοὺς συντρόφους του καὶ ἀνέβηκε τὴν σκάλα ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς δικούς του. Οἱ ἀστυνομικοὶ, ὠδηγοῦμενοι ἀπὸ τὸν Γκόντινορ ἐπροχώρησαν κατ’ εὐθείαν ἐμπρὸς.

‘Ο Χόλστεν ἀντελήφθη τότε ὅτι ἦταν τελείως στὸ ὑπαιθρο. Εὐρισκώταν ἐπάνω σ’ ἓνα ἀπὸ τὰ ὑψώματα τοῦ Μπλου ἔιτζ. Καὶ ἐδῶ κανὲν ἴχνος ἀπὸ τὸ Μπέργκερ. Βαθειὰ δμίχλη ἐκάλυπτε τὰ πάντα. Δὲν μπορούσαν νὰ δοῦν ἓνα μτρο μπροστά τους.

Μεῖνετε πίσω, ἐφώνησε στοὺς Μπορούσωφ καὶ Γιουάν ποῦ προσπαθοῦσαν ν’ ἀ-

νεβάσουν ἐπάνω τὸν Μπάνκ.

Κατέβηκε καὶ αὐτὸς μερικὰ σκαλιὰ καὶ προσπάθησε νὰ διακριῖν τίποτε ἴχνη κοντὰ του.

Τίποτε—Τίποτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.'

Σιγὰ σιγὰ κατέβαιναν τὰ σύνεφα. Ὁ Χόλστεν, ὁ Γιουάν, ὁ Μπορούσωφ καὶ ὁ Μπάνκ ἐκάθηντο στὴν βάσι τοῦ ὑψώματος σκυμμένοι ἐπάνω σ' ἓνα χάρτη, προσπαθώντας νὰ προσανατολισθοῦν.

—Ὁ Μπέργκερ δὲ ν μ π ο ρ ε ῖ νὰ μᾶς διαφύγῃ, εἶπεν ὁ Χόλστεν, εἶναι περικυκλωμένος ἀπὸ παντοῦ.

Ἄν δὲν ἦσαν τὰ σύνεφα θὰ ἐβλέπαμε καὶ τὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Πάρκερ. Ἐνῶ ὁ Χόλστεν ἐξήταζε ἀκόμη τὸν χάρτη ὁ Μπάνκ ἤρχισε νὰ παύρῃ πάλιν δυνάμεις. Ἡ πρώτη του λέξις μόλις συνῆλθε ἦταν:

—Τσόε, ἀγαπημένο μου παιδί. Αἴφνης ἐπιστάχθηκε ἐπάνω.

Μὲ καλεῖ, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ, διατρέχει μεγάλο κίνδυνο. Ἐστέκετο ἐντελῶς στὸ ἄκρο τοῦ γκρεμοῦ.

—Ἀγαπημένο μου παιδί, ἔρχομαι, ἔρχομαι!!!

Μὲ δύναμιν ὑπεράνθρωπινῃ κατώρθωσαν νὰ τὸν βαστάξουν ὁ Χόλστεν καὶ ὁ Γιουάν ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ πέσῃ κάτω στὴν ἄβυσσο. Τὴν στιγμή αὐτὴ σὺν ἀπὸ μιὰ μυστηριώδη δύναμι ἐσχίσθησαν τὰ σύνεφα καὶ ἀφῆκαν ἐλεύθερῃ τὴ θέα πρὸς τὸ ἀπέναντι ὕψωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκεῖτο ἓνα ἀεροπλάνο. Ἐνας ἀνθρώπος ἔφερε ἓνα βαρὺ φορτίο καὶ τὸ ἀνέβασε ἐπάνω.

—Τσόε, Τσόε!, ὁ Μπάνκ δὲν κρατιώτανε πλέον.

—Μπέργκερ, παληάνθρωπε, ληστή.

Ἀνίκανοι νὰ ἐπέμβουν τρέμοντες ἀπὸ ὄργην ἐβλεπαν οἱ 4 ἄνθρωποι τὸν ἀναιδῆ ληστή ν' ἀπομακρύνεται μὲ τὸ θῦμα του πρὸς Βορρᾶν.

Ὁ καθηγητὴς Λέβη εἶχε κάμει μία νέα ἐφεύρεσι. σχετιζομένην μ' ἓνα τεράστιο μαγνήτη.

Τὴν στιγμή ποῦ ἔκαμε μερικοὺς ὑπολογισμοὺς σχετικῶς μὲ τὴ χρησιμοποίησι τῆς ἐφευρέσεώς του ὁ ὑπηρέτης του τοῦ ἀνήγγει-

λε τὸν Ζὰν Χόλστεν.

—Πόσο μ' εὐχαριστεῖ ποῦ σᾶς ξαναβλέπω. Ἐπετύχατε νὰ συλλάβετε τοὺς ἐγκληματίας ποῦ κατεδιώκατε.

—Διςτυχῶς μόνον μερικοὺς ἐπετύχαμεν.

Κατωρθώσαμεν μὲν νὰ διαλύσουμε τὴν συμμαχίαν τῶν ληστῶν καὶ νὰ ἐλευθερώσουμε τὰ ἀπαχθέντα κορίτσια, ἀλλὰ ὁ Μπέργκερ μᾶς ἐξέφυγε πάλιν τὴν τελευταῖα στιγμή μὴ πέρνοντας μαζύ τον καὶ τὴν Δίδα Μπάνκ. Καὶ πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ πρέπει πάλιν νὰ με βοηθήσετε.

—Εἶναι πάλιν κανένα ἀεροπλάνο ποῦ πρέπει ν' ἀνακαλύψω ποῦ εἶναι; καὶ τὰ μάτια του ἔπασαν ἐπάνω στοὺς ὑπολογισμοὺς του. Ἴσως δυνηθῶ νὰ σᾶς ὠφελέσω ἀκόμη περισσότερον.

Τὸ μαγευτικὸν ὠρολόγιον εἶχε φθάσει εἰς ἓνα ὕψος ἰλιγγιώδες.

—Ἄς ἀρχίσουμε τὴν ἐργασία μας! εἶπε καὶ εἰδοποίησε νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ Μίλντρετ.

Ὁ Μπέργκερ καθώταν στὸ ἀεροπλάνο του. Ὅπισω του ἦτο ξαπλωμένη μὲ μισόκλειστα μάτια ἡ Τσόε.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ Μπέργκερ ἐρριπτε θριαμβευτικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ θύματος του.

Ἀποτόμως ὅμως μία ὄθησις ποῦ δὲν τὴν ἀνέμενε τὸν ἔκαμε νὰ τοῦ ξεφύγῃ τὸ τιμόνι. Τὸ ἀεροπλάνο ἤρχισε νὰ χάνῃ τὴν σταθερότητά του καὶ σιγὰ σιγὰ μόνον του νὰ στρέφῃ πρὸς τὰ δεξιὰ. Ὁ Μπέργκερ προσεπάθησε νὰ γυρίσῃ πάλιν τὸ τιμόνι. Εἰς μάτην.

—Νὰ παρ' ἡ ὄργη. Τί ἔχει ὁ διάβολος; Παρ' ὄλας τὰς προσπαθείας του τὸ ἀεροπλάνο ἔβαινε πρὸς μίαν κατεύθυνσιν ποῦ μιὰ μυστηριώδης δύναμις τοῦ ὑπηγόρευε.

Τὰ χέρια τοῦ Μπέργκερ νευρικὰ ἔπασαν πάλιν τὸ τιμόνι. Ὅτε κατὰ ἓνα ἑκατοστὸ-μετρο δὲν μπόρεσε νὰ τὸ κινήσῃ. Τρόμος ἀπελισμένον τὸν κατέλαβε. Ὁ φόβος διέστρεφε τὸ πρόσωπό του. Κρῦος ἰδρῶς τὸν περιέλουσε. Καὶ πάλιν ἀπεπειραθὴ νὰ ἀλλάξῃ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ μηχανήματος, ἐξήντησε ὄλας του τὰς δυνάμεις. Τίποτε ὄ-

μως τὸ ἀεροπλάνο μὲ σταθερότητα πλέον ἔβαινε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἡ μυσηριώδους δύναμιν τοῦ εἶχε δώσει. Τελείως ἐξηλετημένος μέσα στὴ τελευταία του ἀπόπειρα ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του.

Ἔως Τόσε ἐν τῷ μεταξὺ συνῆλθε καὶ μὲ τρομαγμένες φωνὰς πετάχτηκε ἐπάνω. Τὴν στιγμὴ ὅμως αὐτὴ μία ἀόρατος χεὶρ τὴν ἠνάγκασε νὰ καθήσῃ πάλιν στὴν λέμβο τοῦ μηχανήματος.

Αὐτὴν τὴν φορὰ τὸν κρατᾶμε. Ὁ Λέβιν καὶ ὁ Χόλστεν ἦσαν γεμμένοι ἐπάνω ἀπὸ τὸ τηλεσκόπιον. Ἐνα μελανὸ σημεῖο μεγάλωνε κάθε στιγμὴ.

—Τὸ ἀεροπλάνο τοῦ Μπέργκερ! Ὁ Χόλστεν ἀνέβηκε στὴν ταράτσα καὶ εἶδε πῶς τὸ ἀεροπλάνο ἔτρεχε ὀλοταχῶς μὲ διεύθυνσιν πρὸς τὸν μαγνήτην.

Τώρα ἐφαίνεται ὀλόκληρον τὸ σῶμα τοῦ Μπέργκερ.

—Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, σταματήστε τὸ μαγνήτημα. Μὰ συντρίβοῦν ἐπάνω στὸν μαγνήτη!!!

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΝΕΑ

Ντερονά τῆ

Ὁ ἀπαχθέντες νεκροὶ ζοῦν!!!

Σύλληψιν τῶν ἐγκληματιῶν

διὰ μαγνήτου!!!

Ἐπιστρέφων ἐκ Ῥίχμοντ ἐφθασε σήμερον ὁ ἐπιθεωρητὴς Γκόντινορ μὲ τοὺς λησταῖς, ποὺ πρὸ μηνῶν εἶχαν ἐνσπείρει τὸν πανικὸν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ντερονά.

Εὐτυχῶς ἐπετεύχθη ὥστε τὰ πλεῖστα τῶν θυμάτων ν' ἀποδοθοῦν ζῶντα εἰς τοὺς οἰκίους των. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας δ

Κάρολος Μπέργκερ συνελήφθη καὶ αὐτὸς ἂν καὶ νεκρὸς, ἐνῶ τὸ τελευταῖον τῶν θυμάτων του, ἡ Τόσε Μπάνκ ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ σῶα καὶ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὰ συντρίμματα τοῦ ἀεροπλάνου.

Ἡ ἀνακάλυψιν καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ἀεροπλάνου τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν ἐποχὴν ἀφήνουσαν ἐφεύρεσιν νοῦ διασῆμου καθηγητοῦ Λέβιν ἡ ἐνέργεια τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικὴ χάρις εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ τοῦ παρέσχεν τὸ ἀκούραστον δαιμόνιον τοῦ Ζάκ Χόλστεν.»

Ἄπειρον πλῆθος κόσμου ἀνέμενε εἰς τὸν σταθμὸν τοὺς καταφθάνοντας.

Ἐνθουσιᾶδεις ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν μόλις ἐφάνησαν τὰ θύματα μετὰ τῶν σωτήρων των. Μόνον ταχεῖα ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας διεφύλαξε τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τὴν ἀστυροτέραν τῶν ποινῶν, τὸ λινοτάρισμα. Ἡ ἀνάκρισις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν λίαν ταχέως θὰ λάβῃ πέρασ.

ΤΕΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγω τοῦ ἐπικειμένου θέρους ἡ ἔκδοσις τῆς Ἡχοῦς διακόπτεται διὰ τὸν προδεχῆ Σεπτέμβριον.

Ὅσοι τῶν κ.κ. Συνδρομητῶν ἐκ τῶν καταβαλόντων ἐπὶ τὴν ἐπιδρομὴν ἐπιθυμοῦσιν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Συνδρομῆς τοῦ δευτέρου ἔξαμήνου παρακαλοῦνται, ὅπως διερχόμενοι ἐκ τῶν γραφείων μας (Πλατεία Γεωργίου 23) λάβωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς συνδρομῆς των.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

